SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006 Julkaistu Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 2006 **N:o 84—86**

SISÄLLYS

N:o		Sivu
84	Valtioneuvoston asetus rangaistusten täytäntöönpanon hallinnosta	293
85	Valtioneuvoston asetus työntekijöiden suojelemisesta melusta aiheutuvilta vaaroilta	303
86	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus lääkevaihdosta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta	308

N:o 84

Valtioneuvoston asetus

rangaistusten täytäntöönpanon hallinnosta

Annettu Helsingissä 26 päivänä tammikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, säädetään rangaistusten täytäntöönpanon hallinnosta 16 päivänä helmikuuta 2001 annetun lain (135/2001) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tällä asetuksella säädetään rangaistusten täytäntöönpanoviranomaisten tehtävistä ja organisaatiosta sekä ratkaisuvallan käyttämisestä rangaistusten täytäntöönpanoviranomaisissa.

2 luku

Rikosseuraamusvirasto

2 §

Organisaatio

Rikosseuraamusvirastossa on yksiköitä siten kuin työjärjestyksessä tarkemmin määrätään.

3 §

Asioiden ratkaiseminen

Rikosseuraamusvirastossa päätettävät asiat ratkaistaan esittelystä, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

Rikosseuraamusviraston päällikkönä toimiva Vankeinhoitolaitoksen pääjohtaja voi yksittäistapauksessa pidättää itselleen päätösvallan asiassa, jonka ratkaiseminen on muualla kuin laissa uskottu hänen alaiselleen Rikosseuraamusviraston virkamiehelle.

4 §

Työjärjestys

Rikosseuraamusviraston työjärjestyksessä määrätään tarkemmin viraston tehtävistä, organisaatiosta, johtamisesta, viraston virkamiesten tehtävistä ja sijaisista sekä asioiden valmistelusta ja ratkaisemisesta virastossa.

5 §

Virkamiesten erityiset kelpoisuusvaatimukset

Jollei muualla laissa toisin säädetä, Rikosseuraamusviraston virkamiesten kelpoisuusvaatimuksena on:

1) Vankeinhoitolaitoksen pääjohtajalla ja Kriminaalihuoltolaitoksen ylijohtajalla ylempi korkeakoulututkinto ja rikosoikeudellisen seuraamusjärjestelmän tuntemus sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

2) Rikosseuraamusviraston työjärjestyksessä Vankeinhoitolaitoksen pääjohtajan tai Kriminaalihuoltolaitoksen ylijohtajan sijaiseksi määrätyllä virkamiehellä ylempi korkeakoulututkinto sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus.

6 §

Kielitaitoa koskevat kelpoisuusvaatimukset

Kielitaitoa koskevista kelpoisuusvaatimuksista virkaan, johon edellytetään säädettynä kelpoisuusvaatimuksena korkeakoulututkintoa, säädetään julkisyhteisöjen henkilöstöltä vaadittavasta kielitaidosta annetun lain (424/2003) 6 §:ssä.

Kielitaitoa koskevana kelpoisuusvaatimuksena on:

1) talousjohtajalla, suunnittelupäälliköllä, ylitarkastajalla ja erikoissuunnittelijalla suomen kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito sekä ruotsin kielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito;

2) tiedottajalla ja toimittajalla suomen kielen erinomainen suullinen ja kirjallinen taito sekä ruotsin kielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito;

3) virkamiehellä, jonka tehtäviin lain, asetuksen tai työjärjestyksen mukaan kuuluu esitellä tai ratkaista yksilön oikeuksia tai velvollisuuksia koskevia päätöksiä taikka jolla on itsenäiseen harkintaan perustuva oikeus käyttää voimakeinoja, suomen tai ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito.

7 §

Virkojen täyttäminen ja virkavapauden myöntäminen

Vankeinhoitolaitoksen pääjohtajan nimittää valtioneuvosto. Oikeusministeriö nimittää Kriminaalihuoltolaitoksen ylijohtajan sekä Rikosseuraamusviraston työjärjestyksessä pääjohtajan tai ylijohtajan sijaisiksi määrätyt virkamiehet.

Kriminaalihuoltolaitoksen ylijohtaja nimittää Rikosseuraamusviraston virkamiehet, joiden pääasialliset tehtävät ovat Kriminaalihuoltolaitokseen tai yhdyskuntaseuraamusten täytäntöönpanoon liittyviä sekä ottaa tässä tarkoitetun työsopimussuhteisen ja sivutoimisen henkilökunnan. Vankeinhoitolaitoksen pääjohtaja nimittää muut kuin edellä tässä pykälässä mainitut Rikosseuraamusviraston virkamiehet sekä ottaa tässä tarkoitetun työsopimussuhteisen ja sivutoimisen henkilökunnan.

Päätettäessä virkavapauden myöntämisestä Vankeinhoitolaitoksen pääjohtajalle ja Kriminaalihuoltolaitoksen ylijohtajalle sovelletaan valtion virkamiesasetuksen (971/1994) 21 §:ää. Vankein-hoitolaitoksen pääjohtaja myöntää virkavapauden sijaisinaan toimiville virkamiehille. Kriminaalihuoltolaitoksen ylijohtaja myöntää virkavapauden sijaisinaan toimiville virkamiehille. Muille Rikosseuraamusviraston virkamiehille virkavapauden myöntää nimittävä viranomainen.

3 luku

Kriminaalihuoltolaitos

8 §

Organisaatio

Kriminaalihuoltolaitos muodostuu aluetoimistoista. Aluetoimistojen toimialueista päättää oikeusministeriö.

9 §

Johto

Kriminaalihuoltolaitoksen aluetoimistoa johtaa johtaja, jonka tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta määrätään tarkemmin Rikosseuraamusviraston vahvistamassa Kriminaalihuoltolaitoksen työjärjestyksessä. Rikosseuraamusvirasto määrää aluetoimiston johtajan sijaiset.

10 §

Asioiden ratkaiseminen

Aluetoimiston johtaja ratkaisee esittelystä kaikki aluetoimistoa ja sen toimintaa koskevat asiat, jotka eivät kuulu Kriminaalihuoltolaitoksen muun virkamiehen taikka muun viranomaisen ratkaistaviksi. Rikosseuraamusviraston vahvistamassa työjärjestyksessä määrätään, mitkä asiat voidaan ratkaista ilman esittelyä. Aluetoimiston johtaja voi yksittäistapauksessa pidättää itselleen päätösvallan sisäistä hallintoa koskevassa asiassa, jonka ratkaiseminen on muualla kuin laissa uskottu hänen alaiselleen virkamiehelle.

11 §

Edustus viranomaisissa

Aluetoimiston johtaja tai häntä edustava virkamies edustaa aluetoimistoa tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa.

12 §

Työjärjestykset

Rikosseuraamusvirasto vahvistaa Kriminaalihuoltolaitoksen työjärjestyksen, jossa määrätään tarkemmin Kriminaalihuoltolaitoksen tehtävistä ja organisaatiosta, asioiden ratkaisemisesta ilman esittelyä, aluetoimiston johtajan tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta, esittelijöinä toimivien virkamiesten omalla vastuullaan ja ilman esittelyä ratkaistavista asioista sekä asioiden valmistelusta ja ratkaisemisesta Kriminaalihuoltolaitoksessa. Kriminaalihuoltolaitoksen aluetoimiston muiden virkamiesten kuin johtajan tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta määrätään aluetoimiston johtajan vahvistamassa työjärjestyksessä.

Aluetoimiston johtajan vahvistamassa aluetoimiston työjärjestyksessä voidaan toimiston toiminnoista muodostaa vastuualueita. Työjärjestyksessä määrätään vastuualueiden tehtävät ja esimiehet sekä virkamiesten sijaiset ja virkamiehet, jotka toimivat aluetoimistossa esittelijöinä.

13 §

Henkilöstö

Kriminaalihuoltolaitoksessa on johtajan virkoja ja muita virkoja sekä työsopimussuhteista henkilöstöä. Virkojen perustamisesta, siirtämisestä, lakkauttamisesta ja muuttamisesta Kriminaalihuoltolaitoksessa päättää Rikosseuraamusvirasto.

14 §

Virkamiesten erityiset kelpoisuusvaatimukset

Jollei muualla laissa toisin säädetä, Kriminaalihuoltolaitoksen virkamiesten kelpoisuusvaatimuksena on:

1) aluetoimiston johtajalla ylempi korkeakoulututkinto sekä käytännössä osoitettu johtamistaito;

2) apulaisjohtajalla korkeakoulututkinto.

15 §

Kielitaitoa koskevat kelpoisuusvaatimukset

Kielitaitoa koskevista kelpoisuusvaatimuksista virkaan, johon edellytetään säädettynä kelpoisuusvaatimuksena korkeakoulututkintoa, säädetään julkisyhteisöjen henkilöstöltä vaadittavasta kielitaidosta annetun lain 6 §:ssä.

Muilla kuin 1 momentissa tarkoitetuilla virkamiehillä, joiden tehtäviin lain, asetuksen tai työjärjestyksen mukaan kuuluu esitellä tai ratkaista yksilön oikeuksia tai velvollisuuksia koskevia päätöksiä, kielitaitoa koskevana kelpoisuusvaatimuksena on suomen tai ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito.

16 §

Nimittävä viranomainen

Oikeusministeriö nimittää Kriminaalihuoltolaitoksen aluetoimiston johtajan. Rikosseuraamusvirasto nimittää aluetoimiston apulaisjohtajan.

Aluetoimiston johtaja nimittää muut kuin 1 momentissa mainitut aluetoimiston virkamiehet sekä ottaa työsopimussuhteisen ja sivutoimisen henkilökunnan.

Nimittämisestä enintään yhden vuoden määräajaksi virkasuhteeseen päättää se viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu virkavapauden myöntäminen. Nimittämisestä yli yhden vuoden määräajaksi virkasuhteeseen päättää se viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu nimittää virkamies kyseiseen virkaan.

17 §

Virkavapauden myöntäminen

Rikosseuraamusvirasto myöntää virkavapauden aluetoimiston johtajalle. Aluetoimiston johtaja myöntää muut virkavapaudet.

4 luku

Vankeinhoitolaitoksen aluevankilat

18 §

Organisaatio

Aluevankilat ovat:

1) Etelä-Suomen aluevankila (toimialueena Uudenmaan, Itä-Uudenmaan ja Kanta-Hämeen maakunnat) päätoimipaikkanaan Riihimäen kaupunki;

2) Itä-Suomen aluevankila (toimialueena Keski-Suomen, Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan maakunnat) päätoimipaikkanaan Kuopion kaupunki;

3) Kaakkois-Suomen aluevankila (toimialueena Päijät-Hämeen, Kymenlaakson, Etelä-Savon ja Etelä-Karjalan maakunnat) päätoimipaikkanaan Mikkelin kaupunki;

4) Länsi-Suomen aluevankila (toimialueena Pohjanmaan, Etelä-Pohjanmaan, Satakunnan, Pirkanmaan, Varsinais-Suomen ja Ahvenanmaan maakunnat) päätoimipaikkanaan Turun kaupunki; sekä

5) Pohjois-Suomen aluevankila (toimialueena Keski-Pohjanmaan, Pohjois-Pohjanmaan, Kainuun ja Lapin maakunnat) päätoimipaikkanaan Oulun kaupunki.

19 §

Johto

Aluevankilaa johtaa aluevankilan johtaja, jonka tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta määrätään tarkemmin Rikosseuraamusviraston vahvistamassa Vankeinhoitolaitoksen työjärjestyksessä. Rikosseuraamusvirasto määrää aluevankilan johtajan sijaiset.

Sijoittajayksikköä johtaa sijoittajayksikön johtaja. Vankilaa johtaa vankilan johtaja. Näiden tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta määrätään tarkemmin aluevankilan johtajan vahvistamassa aluevankilan työjärjestyksessä. Aluevankilan johtaja määrää sijoittajayksikön johtajan ja vankilan johtajan sijaiset.

20 §

Asioiden ratkaiseminen

Aluevankilan johtaja ratkaisee esittelystä kaikki aluevankilaa ja sen toimintaa koskevat asiat, jotka eivät kuulu Vankeinhoitolaitoksen muun virkamiehen taikka muun viranomaisen ratkaistaviksi. Rikosseuraamusviraston vahvistamassa työjärjestyksessä määrätään, mitkä asiat voidaan ratkaista ilman esittelyä. Aluevankilan johtaja voi yksittäistapauksessa pidättää itselleen päätösvallan sisäistä hallintoa koskevassa asiassa, jonka ratkaiseminen on muualla kuin laissa uskottu hänen alaiselleen virkamiehelle.

Sijoittajayksikön johtaja ja vankilan johtaja ratkaisevat esittelystä kaikki asianomaista yksikköä ja sen toimintaa koskevat asiat, jotka eivät kuulu Vankeinhoitolaitoksen muun virkamiehen taikka muun viranomaisen ratkaistaviksi. Rikosseuraamusviraston vahvistamassa työjärjestyksessä määrätään, mitkä asiat voidaan ratkaista ilman esittelyä. Sijoittajayksikön johtaja ja vankilan johtaja voivat yksittäistapauksessa pidättää itselleen

päätösvallan sisäistä hallintoa koskevassa asiassa, jonka ratkaiseminen on muualla kuin laissa uskottu asianomaisen johtajan alaiselle virkamiehelle.

21 §

Edustus viranomaisissa

Aluevankilan johtaja tai häntä edustava virkamies edustaa aluevankilaa tuomioistuimessa ja muussa viranomaisessa.

22 §

Työjärjestykset

Vankeinhoitolaitoksen työjärjestyksen vahvistaa Rikosseuraamusvirasto. Siinä määrätään tarkemmin Vankeinhoitolaitoksen tehtävistä ja organisaatiosta, asioiden ratkaisemisesta ilman esittelyä, virkamiesten tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta, esittelijöinä toimivien virkamiesten omalla vastuullaan ja ilman esittelyä ratkaistavista asioista sekä asioiden valmistelusta ja ratkaisemisesta Vankeinhoitolaitoksessa.

Aluevankilan johtaja vahvistaa aluevankilan työjärjestyksen. Siinä määrätään tarkemmin aluevankilan tehtävistä ja organisaatiosta, virkamiesten tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta sekä asioiden valmistelusta ja ratkaisemisesta aluevankilassa.

23 §

Henkilöstö

Aluevankilassa on aluevankilan johtajan, sijoittajayksikön johtajan, vankilan johtajan virkoja sekä muita virkoja ja työsopimussuhteista henkilöstöä. Sijoittajayksikön johtajan ja vankilan johtajan virkojen perustamisesta, siirtämisestä, lakkauttamisesta ja muuttamisesta päättää Rikosseuraamusvirasto. Muiden virkojen perustamisesta, siirtämisestä, lakkauttamisesta ja muuttamisesta aluevankilassa päättää aluevankilan johtaja. Vankeinhoitolaitoksen papin virkaa perustettaessa, siirrettäessä, lakkautettaessa tai muutettaessa aluevankilan johtajan tulee hankkia asianomaisen tuomiokapitulin lausunto. Virkojen perustamisesta, siirtämisestä, lakkauttamisesta ja muuttamisesta aluevankiloiden välillä päättää Rikosseuraamusvirasto.

24 §

Vankeuslain 1 luvun 8 §:n mukaista päätösvaltaa käyttävät virkamiehet

Vankeuslain (767/2005) 1 luvun 8 §:n 1 momentin 4—8 kohdassa tarkoitettuja virkamiehiä ovat:

1) täytäntöönpanosta vastaavana virkamiehenä täytäntöönpanopäällikkö;

2) toiminnoista vastaavana virkamiehenä apulaisjohtaja;

3) turvallisuudesta vastaavana virkamiehenä apulaisjohtaja;

4) ohjauksen tai valvonnan esimiestehtävissä toimivana virkamiehenä vankeinhoitoesimies;

5) ohjaus- tai valvontatehtävissä toimivana virkamiehenä erityisohjaaja, ohjaaja, työnjohtaja ja vartija.

25 §

Virkamiesten erityiset kelpoisuusvaatimukset

Jollei muualla laissa toisin säädetä, Vankeinhoitolaitoksen virkamiesten kelpoisuusvaatimuksena on:

1) aluevankilan johtajalla ja sijoittajayksikön johtajalla ylempi korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys viran tehtäväalaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

2) vankilan johtajalla ylempi korkeakoulututkinto ja rikosoikeudellisen seuraamusjärjestelmän tuntemus sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

3) hallintojohtajalla, talousjohtajalla, hallintopäälliköllä, talouspäälliköllä, täytäntöönpanopäälliköllä, turvallisuuspäälliköllä, apulaisjohtajalla, osaston johtajalla ja vankeinhoitoesimiehellä korkeakoulututkinto;

4) opinto-ohjaajalla ylempi korkeakoulututkinto;

5) vartijalla vankeinhoitoalan ammatillinen tutkinto.

Edellä 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetusta vartijan kelpoisuusvaatimuksesta voidaan työharjoittelun turvaamiseksi, työvoiman kausiluonteisen saatavuuden varmistamiseksi tai muun vastaavan syyn perusteella poiketa määräaikaisessa, yhteensä enintään kahden vuoden pituisessa virkasuhteessa edellyttäen, että henkilöllä on sellainen taito ja kyky, jota tehtävän menestyksellinen hoitaminen edellyttää. Edellä mainittu kahden vuoden määräaikarajoitus ei kuitenkaan koske määräaikaisessa vartijan virkasuhteessa toteutettavaa vankeinhoitoalan tutkinnon suorittamiseen liittyvää työssä oppimista tai työharjoittelua.

26 §

Kielitaitoa koskevat kelpoisuusvaatimukset

Kielitaitoa koskevista kelpoisuusvaatimuksista virkaan, johon edellytetään säädettynä kelpoisuusvaatimuksena korkeakoulututkintoa, säädetään julkisyhteisöjen henkilöstöltä vaadittavasta kielitaidosta annetun lain 6 §:ssä.

Muilla kuin 1 momentissa tarkoitetuilla virkamiehillä, joiden tehtäviin lain, asetuksen tai työjärjestyksen mukaan kuuluu esitellä tai ratkaista yksilön oikeuksia tai velvollisuuksia koskevia päätöksiä taikka joilla on itsenäiseen harkintaan perustuva oikeus käyttää voimakeinoja, kielitaitoa koskevana kelpoisuusvaatimuksena on suomen tai ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito.

Aluevankilan kaksikielisessä yksikössä työskentelevällä virkamiehellä kielitaitoa koskevana kelpoisuusvaatimuksena on suomen tai ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito. Aluevankilan johtajan on huolehdittava siitä, että laitoksessa on riittävä määrä sekä suomea taitavia että ruotsia taitavia virkamiehiä.

27 §

Nimittävä viranomainen

Oikeusministeriö nimittää aluevankilan johtajan.

Rikosseuraamusvirasto nimittää sijoittajayksikön johtajan ja vankilan johtajan.

Aluevankilan johtaja nimittää välittömässä alaisuudessaan toimivat virkamiehet sekä sijoittajayksikön johtajan ja vankilan johtajan sijaisina toimivat virkamiehet.

Sijoittajayksikön johtaja ja vankilan johtaja nimittävät sijaisinaan toimivia virkamiehiä lukuun ottamatta alaisensa virkamiehet sekä ottavat työsopimussuhteisen ja sivutoimisen henkilökunnan.

Evankelis-luterilaiseen kirkkoon kuuluvan pastorin nimittämisestä säädetään erikseen. Vankeinhoitolaitoksen yhteisiin kuuluvan papin virkaa tai määräaikaista virkasuhdetta täytettäessä asianomaisen aluevankilan johtaja antaa viranhakijoista lausuntonsa nimittävälle viranomaiselle. Rikosseuraamusvirasto päättää Vankeinhoitolaitoksen yhteisiin kuuluvan pastorin viran täyttämisestä ortodoksisen kirkkokunnan papinvirkana. Kyseisen pastorin nimittää asianomaisen hiippakunnan piispa hankittuaan viranhakijoista asianomaisen aluevankilan johtajan lausunnon.

Nimittämisestä enintään yhden vuoden määräajaksi virkasuhteeseen päättää se viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu virkavapauden myöntäminen. Nimittämisestä yli yhden vuoden määräajaksi virkasuhteeseen päättää se viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu nimittää virkamies kyseiseen virkaan. Määräajaksi nimittämisestä evankelis-luterilaisen pastorin virkaan säädetään erikseen. Ortodoksisen kirkkokunnan pastorin nimittää määräajaksi asianomaisen hiippakunnan piispa.

28 §

Virkavapauden myöntäminen

Rikosseuraamusvirasto myöntää virkavapauden aluevankilan johtajalle. Aluevankilan johtaja myöntää virkavapauden sijoittajayksikön johtajalle ja vankilan johtajalle sekä välittömässä alaisuudessaan toimiville virkamiehille. Sijoittajayksikön johtaja ja vankilan johtaja myöntävät alaistensa virkamiesten virkavapaudet.

5 luku

Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikkö

29 §

Organisaatio

Vankeinhoitolaitoksessa on vankien terveydenhuoltoa varten kussakin aluevankilassa poliklinikka. Aluevankilan yhteydessä voi toimia valtakunnallisia tehtäviä hoitava sairaala.

Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikön päätoimipaikka on Hämeenlinnan kaupunki.

30 §

Johto

Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikköä johtaa johtava ylilääkäri. Hän on Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikön esimies. Johtavan ylilääkärin tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta määrätään tarkemmin Rikosseuraamusviraston vahvistamassa Vankeinhoitolaitoksen työjärjestyksessä. Rikosseuraamusvirasto määrää johtavan ylilääkärin sijaiset.

Aluevankilan poliklinikkaa johtaa alueylilääkäri. Sairaalaa johtaa ylilääkäri. Alueylilääkärin ja sairaalaa johtavan ylilääkärin tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta määrätään tarkemmin johtavan ylilääkärin vahvistamassa Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikön työjärjestyksessä. Johtava ylilääkäri määrää alueylilääkärin ja sairaalaa johtavan ylilääkärin sijaiset.

31 §

Asioiden ratkaiseminen

Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikön johtava ylilääkäri ratkaisee esittelystä yksikköä ja sen toimintaa koskevat asiat, jotka eivät kuulu Vankeinhoitolaitoksen muun virkamiehen tai muun viranomaisen ratkaistaviksi. Johtava ylilääkäri voi yksittäistapauksessa pidättää itselleen päätösvallan sisäistä hallintoa koskevassa asiassa, jonka ratkaiseminen on muualla kuin laissa uskottu hänen alaiselleen virkamiehelle.

Alueylilääkäri ja sairaalaa johtava ylilääkäri ratkaisevat esittelystä kaikki johtamaansa yksikköä ja sen toimintaa koskevat asiat, jotka eivät kuulu Vankeinhoitolaitoksen muun virkamiehen taikka muun viranomaisen ratkaistaviksi. Rikosseuraamusviraston vahvistamassa työjärjestyksessä määrätään, mitkä asiat voidaan ratkaista ilman esittelyä. Alueylilääkäri ja sairaalaa johtava ylilääkäri voivat yksittäistapauksessa pidättää itselleen päätösvallan sisäistä hallintoa koskevassa asiassa, jonka ratkaiseminen on muualla kuin laissa uskottu kyseisen ylilääkärin alaiselle virkamiehelle.

32 §

Edustus viranomaisissa

Johtava ylilääkäri tai häntä edustava virkamies edustaa terveydenhuoltoyksikköä tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa.

33 §

Työjärjestykset

Edellä 22 §:n 1 momentissa tarkoitettu, koko Vankeinhoitolaitosta koskeva työjärjestys koskee myös Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikköä.

Johtava ylilääkäri vahvistaa Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikön työjärjestyksen. Siinä määrätään tarkemmin terveydenhuoltoyksikön tehtävistä ja organisaatiosta, virkamiesten tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta sekä asioiden valmistelusta ja ratkaisemisesta terveydenhuoltoyksikössä.

34 §

Henkilöstö

Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikössä on johtavan ylilääkärin virka sekä alueylilääkärin ja ylilääkärin virkoja sekä muita virkoja ja työsopimussuhteista henkilöstöä. Alueylilääkärin ja sairaalaa johtavan ylilääkärin virkojen perustamisesta, siirtämisestä, lakkauttamisesta ja muuttamisesta päät-

tää Rikosseuraamusvirasto. Muiden virkojen perustamisesta, siirtämisestä, lakkauttamisesta ja muuttamisesta terveydenhuoltoyksikössä päättää johtava ylilääkäri. Virkojen perustamisesta, siirtämisestä, lakkauttamisesta ja muuttamisesta terveydenhuoltoyksikön ja aluevankiloiden välillä päättää Rikosseuraamusvirasto.

35 §

Virkamiesten erityiset kelpoisuusvaatimukset

Kelpoisuusvaatimuksena Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuollon virkoihin on oikeus toimia laillistettuna tai nimikesuojattuna ammattihenkilönä siten kuin erikseen säädetään.

Lisäksi vaaditaan:

1) johtavalta ylilääkäriltä erikoislääkärin tutkinto ja hallinnollinen kokemus sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja -kokemus;

2) alueylilääkäriltä ja sairaalaa johtavalta ylilääkäriltä erikoislääkärin tutkinto ja hallinnollinen kokemus sekä käytännössä osoitettu johtamistaito;

3) ylilääkäriltä ja apulaisylilääkäriltä erikoislääkärin tutkinto;

4) ylihammaslääkäriltä erikoishammaslääkärin tutkinto;

5) terveydenhuollon tarkastajalta ylempi korkeakoulututkinto ja terveydenhuollon ammatillinen tutkinto;

6) ylihoitajalta terveystieteiden maisterin tai terveydenhuollon kandidaatin tutkinto sekä sairaanhoitajan tutkinto;

7) osastonhoitajalta terveystieteiden maisterin tutkinto, terveydenhuollon kandidaatin ja sairaanhoitajan tutkinto, sairaanhoitajan erikoisalan tutkinto tai sairaanhoitajan tutkinto sekä tutkinnon lisäksi riittävä hallinnollinen ja työnjohdollinen koulutus.

36 §

Kielitaitoa koskevat kelpoisuusvaatimukset

Kielitaitoa koskevista kelpoisuusvaatimuksista virkaan, johon edellytetään säädettynä kelpoisuusvaatimuksena korkeakoulututkintoa, säädetään julkisyhteisöjen henkilöstöltä vaadittavasta kielitaidosta annetun lain 6 §:ssä.

Muilla kuin 1 momentissa tarkoitetuilla virkamiehillä, joiden tehtäviin lain, asetuksen tai työjärjestyksen mukaan kuuluu esitellä tai ratkaista yksilön oikeuksia tai velvollisuuksia koskevia päätöksiä taikka joilla on itsenäiseen harkintaan perustuva oikeus käyttää voimakeinoja, kielitaitoa koskevana kelpoisuusvaatimuksena on suomen tai ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito.

Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikköön kuuluvassa kaksikielisessä yksikössä työskentelevällä virkamiehellä kielitaitoa koskevana kelpoisuusvaatimuksena on suomen tai ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito. Johtavan ylilääkärin on huolehdittava siitä, että hänen johtamassaan yksikössä on riittävä määrä sekä suomea taitavia että ruotsia taitavia virkamiehiä.

37 §

Nimittävä viranomainen

Oikeusministeriö nimittää johtavan ylilääkärin. Rikosseuraamusvirasto nimittää alueylilääkärin ja sairaalaa johtavan ylilääkärin. Johtava ylilääkäri nimittää välittömässä alaisuudessaan toimivat virkamiehet sekä alueylilääkärin ja sairaalaa johtavan ylilääkärin sijaisina toimivat virkamiehet. Alueylilääkäri ja sairaalaa johtava ylilääkäri nimittävät sijaisinaan toimivia virkamiehiä lukuun ottamatta alaisensa virkamiehet sekä ottavat työsopimussuhteisen ja sivutoimisen henkilökunnan.

Nimittämisestä enintään yhden vuoden määräajaksi virkasuhteeseen päättää se viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu virkavapauden myöntäminen. Nimittämisestä yli yhden vuoden määräajaksi virkasuhteeseen päättää se viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu nimittää virkamies kyseiseen virkaan.

38 §

Virkavapauden myöntäjä

Rikosseuraamusvirasto myöntää virkavapauden johtavalle ylilääkärille. Johtava ylilääkäri myöntää virkavapauden alueylilääkärille ja sairaalaa johtavalle ylilääkärille. Alueylilääkäri ja sairaalaa johtava ylilääkäri

myöntävät alaistensa virkamiesten virkavapaudet.

6 luku

Erinäiset säännökset

39 §

Erinäisiä säännöksiä rikosseuraamusalan virkojen täyttämisestä

Rikosseuraamusviraston, Kriminaalihuoltolaitoksen ja Vankeinhoitolaitoksen virkaa täytettäessä kiinnitetään erityistä huomiota hakijan henkilökohtaiseen sopivuuteen rikosseuraamusalan tehtäviin.

Terveydenhuollon ammattihenkilöihin kuuluvasta viranhakijasta voidaan hankkia terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen lausunto.

Virkaa täytettäessä on kiinnitettävä huomiota siihen, että suomen tai ruotsin kielen käyttämistä edellyttävät virkatehtävät voidaan jakaa kyseistä kieltä taitavien henkilöiden suoritettaviksi.

40 §

Muiden toimintayksiköiden tehtävien hoito

Rikosseuraamusvirasto voi määrätä Kriminaalihuoltolaitoksen aluetoimiston hoitamaan myös muiden aluetoimistojen tehtäviä ja aluevankilan hoitamaan myös muiden aluevankiloiden tai Vankeinhoitolaitoksen terveydenhuoltoyksikön tehtäviä.

Kriminaalihuoltolaitoksen aluetoimiston johtaja voi määrätä alaisensa virkamiehen hoitamaan toisen aluetoimiston tai aluevankilan muita kuin julkista valtaa sisältäviä tehtäviä. Aluevankilan johtaja tai terveydenhuoltoyksikön johtava ylilääkäri voi määrätä alaisensa virkamiehen hoitamaan toisen aluetoimiston tai aluevankilan taikka terveydenhuoltoyksikön muita kuin julkista valtaa sisältäviä tehtäviä. Näin hoidettavasta tehtäväkokonaisuudesta ja virkamiehen toimivaltuuksista sovitaan kyseisen virkamiehen ja toimintayksiköiden kesken.

41 §

Henkilökortti

Rikosseuraamusviraston, Kriminaalihuoltolaitoksen ja Vankeinhoitolaitoksen virkamiehellä ja työsuhteisella henkilökunnalla on viraston tai laitoksen antama henkilökortti. Tarkemmat määräykset henkilökortista ja sen käytöstä antaa Rikosseuraamusvirasto.

7 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

42 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan rangaistusten täytäntöönpanon hallinnosta 22 päivänä maaliskuuta 2001 annettu valtioneuvoston asetus (275/2001) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

43 §

Kelpoisuusvaatimuksia koskevat siirtymäsäännökset

Henkilö, joka on tämän asetuksen tullessa voimaan nimitettynä Vankeinhoitolaitoksessa apulaisjohtajan, apulaisvartiopäällikön, hallintopäällikön, osastonjohtajan, talousjohtajan, talouspäällikön, työsiirtolan päällikön tai vartiopäällikön virkaan tai määräaikaiseen virkasuhteeseen, säilyttää kelpoisuutensa vastaaviin tehtäviin Vankeinhoitolaitoksessa myös tämän asetuksen tultua voimaan.

Henkilö, joka on tämän asetuksen tullessa voimaan nimitettynä Vankeinhoitolaitoksessa ylivartijan virkaan taikka joka on suorittanut vankeinhoitotutkinnon tai sitä vastaavan aikaisemman tutkinnon, on kelpoinen vankeinhoitoesimiehen virkaan

Henkilö, joka on tämän asetuksen tullessa voimaan nimitettynä Vankeinhoitolaitoksessa

vankien ohjauksen esimiestehtävää hoitavaan virkaan, on kelpoinen vankeinhoitoesimiehen virkaan.

Henkilö, joka tämän asetuksen voimaan tullessa hoitaa 24 §:n 5 kohdassa tarkoitettuja ohjaus- tai valvontatehtäviä vartijan nimikkeellä ennen tämän asetuksen voimaantuloa syntyneessä virkasuhteessa ja joka ei täytä 25 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädettyä vartijan kelpoisuusvaatimusta, voi jatkaa tehtävien hoitamista määräaikaisessa virkasuhteessa enintään 30 päivään syyskuuta 2009 saakka sen estämättä, mitä tässä asetuksessa säädetään.

Tämän asetuksen voimaan tullessa Rikosseuraamusviraston, Kriminaalihuoltolaitoksen ja Vankeinhoitolaitoksen virkaan nimitettynä oleva on kielitaidon osalta edelleen kelpoinen sellaiseen, vastaavia tehtäviä sisältävään virkaan, johon hän oli kielitaidon osalta kelpoinen ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

44 §

Vankeinhoitolaitoksen eräät virat siirtymävaiheessa

Aluevankiloihin ja terveydenhuoltoyksikköön niiden perustamisvaiheessa sijoitettavat Vankeinhoitolaitoksen yhteisiin kuuluvat virat perustaa ja muuttaa Rikosseuraamusvirasto.

Helsingissä 26 päivänä tammikuuta 2006

Oikeusministeri *Leena Luhtanen*

Hallitussihteeri Anne Hartoneva

N:o 85

Valtioneuvoston asetus

työntekijöiden suojelemisesta melusta aiheutuvilta vaaroilta

Annettu Helsingissä 26 päivänä tammikuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 23 päivänä elokuuta 2002 annetun työturvallisuuslain (738/2002) 39 §:n nojalla:

1 §

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on työntekijöiden suojeleminen työssä esiintyviltä vaaroilta ja haitoilta, jotka aiheutuvat tai saattavat aiheutua altistumisesta melulle.

2 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan työhön, johon sovelletaan työturvallisuuslakia (738/2002) ja jossa työntekijät altistuvat tai saattavat altistua työstä aiheutuvalle melulle.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *äänen huippupaineella* C-painotettua huippuarvoilmaisimen lukemaa;

2) *päivittäisellä melualtistuksella* sitä A-painotettua äänitasoa, joka kahdeksan tunnin nimellisen työpäivän aikana antaa saman altistuksen kuin altistava melu, mukaan lukien impulssimelu;

3) *viikoittaisella melualtistuksella* viiden työpäivän perusteella laskettua keskimääräistä päivittäistä melualtistusta.

4 §

Altistuksen toiminta- ja raja-arvot

Päivittäisen melualtistuksen alempi toiminta-arvo on 80 dB ja ylempi toiminta-arvo on 85 dB. Äänen huippupaineen alempi toiminta-arvo on 112 Pa ja ylempi toiminta-arvo on 140 Pa.

Päivittäisen melualtistuksen raja-arvo on 87 dB. Äänen huippupaineen raja-arvo on 200 Pa.

Sovellettaessa 2 momenttia on otettava huomioon työntekijän käyttämien kuulonsuojainten vaimentava vaikutus. Sovellettaessa 1 momenttia tällaisten suojainten vaikutusta ei oteta huomioon.

5 §

Raja-arvot melun huomattavasti vaihdellessa

Asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa työssä, jossa työntekijän päivittäinen altistuminen melulle vaihtelee huomattavasti työpäivästä toiseen, voidaan 4 §:ssä säädettyjen raja-arvojen soveltamisessa käyttää päivittäisen arvon sijasta viikoittaista arvoa edellyttäen, että riittävällä seurannalla osoitettu viikoittainen melualtistus ei ylitä altistuksen raja-arvoa 87 dB ja että työhön liittyvät vaarat ja haitat saatetaan mahdollisimman vähäisiksi.

6 §

Melualtistuksen selvittäminen ja tunnistaminen

Työnantajan on selvitettävä työntekijöiden mahdollinen altistuminen melulle ja sen mukaisesti tunnistettava melua aiheuttavat tekijät.

7 §

Altistumisen arviointi ja mittaus

Työnantajan on arvioitava ja tarvittaessa mitattava työntekijän melulle altistuminen. Mittaustulosten arvioinnissa on otettava huomioon mittauksen epätarkkuudet.

8 §

Arviointi- ja mittausmenetelmät

Melulle altistumisen arviointi ja mittaus on suunniteltava ja toteutettava asianmukaisesti sekä toistettava tarvittaessa. Arvioijan tai mittaajan tulee olla työterveyshuollon asiantuntija tai muu työnantajan palveluksessa oleva tai ulkopuolinen henkilö, jolla on tarvittava kyky ja taito arvioida ja mitata melua. Altistumisen arvioinnissa ja mittauksessa on käytettävä vallitseviin olosuhteisiin soveltuvia menetelmiä ja laitteita. Menetelmien ja laitteiden on oltava sellaisia, että ne soveltuvat 3 §:ssä mainittujen äänen huippupaineen sekä päivittäisen ja viikoittaisen melualtistuksen määrittelyyn sekä sen toteamiseen, onko 4 §:ssä säädetyt arvot ylitetty. Altistumisen mittauksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota mitattavan melun ominaisuuksiin, altistuksen kestoon sekä työympäristön ja mittauslaitteiden ominaisuuksiin.

Jos mittaus tai arviointi perustuu näytteenottoon, mittauksen tai arvioinnin tuloksen on edustettava työntekijän henkilökohtaista altistusta.

9 §

Altistustietojen säilyttäminen

Työnantajan on säilytettävä tiedot arvioiduista ja mitatuista altistustasoista niin kauan kuin se voi olla kyseisen arviointi- ja mittauskohteen osalta työntekijöiden melulle altistumisen arvioinnin ja ehkäisemisen kannalta tarpeen.

Potilastietojen säilyttämisestä säädetään erikseen.

10 §

Haitta- ja vaaratekijöiden arviointi

Työnantajan on 6 ja 7 §:ssä tarkoitetun selvityksen ja määrityksen perusteella arvioitava haitta- ja vaaratekijöiden merkitys työntekijöiden turvallisuudelle ja terveydelle (*riskin arviointi).* Työnantajalla tulee olla hallussaan riskin arvioinnin tulos, jonka hän voi sisällyttää työpaikkaselvitykseen tai muuhun selvitykseen. Työntekijällä tulee olla mahdollisuus saada tieto arvioinnin tuloksesta.

Riskin arviointi on pidettävä ajan tasalla ja tarkistettava erityisesti, kun työmenetelmissä tai työolosuhteissa on tapahtunut riskin arvioinnin kannalta merkittäviä muutoksia tai kun työntekijän terveydentilan seuranta osoittaa sen tarpeelliseksi.

11 §

Riskin arvioinnissa huomioon otettavat seikat

Työnantajan on riskin arvioinnissa otettava erityisesti huomioon:

1) altistuksen taso, tyyppi ja kesto;

2) altistuksen toiminta- ja raja-arvot;

3) vaikutukset niiden työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen, joiden työterveyshuolto on todennut olevan erityisen alttiita melulle;

4) mahdollisuuksien mukaan työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen kohdistuvat vaikutukset, jotka aiheutuvat melun ja työhön liittyvien sisäkorvalle myrkyllisten aineiden tai melun ja tärinän yhteisvaikutuksesta;

5) melun ja varomerkkien tai melun ja muiden tekijöiden yhteisvaikutuksesta aiheutuvat välilliset vaikutukset, joilla voi olla vaikutusta työntekijän terveyteen ja turvallisuuteen;

6) teknisten laitteiden valmistajien antamat tiedot melupäästöstä;

7) mahdollisuus käyttää vaihtoehtoisia, vähemmän melualtistusta aiheuttavia työvälineitä;

8) altistuminen melulle olosuhteissa, joissa työntekijä työn johdosta työnantajan määräyksestä oleskelee varsinaisen työajan ulkopuolella;

9) muut riskin arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot, kuten työntekijän terveydentilan seurannan yhteydessä tai alan julkaisuista saadut tiedot;

10) mahdollisuus käyttää asianmukaisia kuulonsuojaimia.

12 §

Altistuksen ennaltaehkäiseminen tai vähentäminen

Työnantajan on poistettava melulle altistumisesta työntekijän terveydelle tai turvallisuudelle aiheutuvat vaarat ja haitat tai ellei tämä ole mahdollista, vähennettävä ne mahdollisimman alhaiselle tasolle ottaen huomioon tekninen kehitys ja vaaran tai haitan ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi käytettävissä olevat toimenpiteet.

Työnantajan on otettava melualtistuksen ennaltaehkäisyssä ja vähentämisessä erityisesti huomioon seuraavat seikat:

1) vähemmän melualtistusta aiheuttavat työmenetelmät;

2) sellaiset asianmukaiset työvälineet, jotka aiheuttavat työn luonne huomioon ottaen mahdollisimman vähän melua;

3) työvälineiden, työpaikan ja työpaikalla käytettävien laitteiden ja niihin liittyvien järjestelmien huolto- ja kunnossapito-ohjelmat;

4) työpaikkojen ja työpisteiden suunnittelu;

5) työntekijöiden opastaminen työvälineiden oikeaan ja turvalliseen käyttöön melulle altistumisen vähentämiseksi mahdollisimman alhaiselle tasolle;

6) melun tekninen vähentäminen esimerkiksi vaimennusta, eristystä, melusuojia, kapselointia tai ääntä absorboivaa kattamista käyttäen;

7) melualtistuksen keston ja voimakkuuden rajoittaminen;

8) työn suunnittelu siten, että riittävät lepoajat huomioon ottaen melualtistuminen mahdollisuuksien mukaan aika ajoin vähenee tai keskeytyy.

Mikäli työntekijällä on työn luonteesta johtuen käytettävissään työnantajan vastuulla oleva lepotila, työnantajan on huolehdittava melun vähentämisestä tässä tilassa sen käyttötarkoituksen ja olosuhteiden edellyttämälle tasolle.

13 §

Toimenpiteet toiminta-arvojen ylittyessä

Jos työntekijän altistuminen melulle ylittää 4 §:n 1 momentissa säädetyn alemman toiminta-arvon, työnantajan on huolehdittava siitä, että työntekijän saatavilla on henkilökohtaiset kuulonsuojaimet.

Jos työntekijän melualtistus vastaa 4 §:n 1 momentissa säädettyä ylempää toiminta-arvoa tai ylittää sen, työnantajan on annettava työntekijän käyttöön henkilökohtaiset kuulonsuojaimet, joita työntekijän on käytettävä.

Työnantajan on 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa käytettävissään olevin keinoin tarpeellisilla toimenpiteillä varmistuttava kuulonsuojainten asianmukaisesta käytöstä ja toimenpiteiden tehokkuuden tarkastamisesta.

Kuulonsuojainten valinnasta säädetään erikseen.

Työnantajan on merkittävä asianmukaisesti alueet, joilla työntekijät saattavat altistua 4 §:n 1 momentissa säädetyn ylemmän toiminta-arvon ylittävälle melulle. Kyseiset alueet on myös rajattava ja pääsyä niille on rajoitettava, jos se on teknisesti mahdollista ja mahdollisen altistumisen johdosta tarpeellista.

14 §

Toimenpiteet altistuksen raja-arvon ylittyessä

Jos työntekijän altistuminen melulle ylittää 4 §:n 2 momentissa säädetyn raja-arvon, työnantajan on ryhdyttävä viipymättä toimenpiteisiin altistuksen vähentämiseksi alle raja-arvon.

Työnantajan on selvitettävä 4 §:n 2 momentissa säädetyn raja-arvon ylittymisen syyt ja tehtävä tarpeelliset muutokset suojaus- ja ennaltaehkäisytoimenpiteissä, jotta ylitys ei toistu.

15 §

Meluntorjuntaohjelma

Jos työntekijän melualtistus ylittää 4 §:n 1 momentissa säädetyn ylemmän toiminta-arvon, työnantajan on riskin arvioinnin perusteella laadittava ja toimeenpantava meluntorjuntaohjelma, jonka tavoitteena on vähentää melualtistusta, kiinnittäen erityisesti huomiota 12 §:ssä mainittuihin ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin.

16 §

Riskeille erityisen alttiit työntekijät

Työnantajan on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin työterveyshuollon osoittamien melulle erityisen alttiiden työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi.

17 §

Toimenpiteiden tarkistaminen

Mikäli työterveyshuollon suorittaman tai muun työntekijöiden terveydentilan seurannan yhteydessä lääkäri tai muu työterveyshuollon ammattihenkilö toteaa työntekijässä melusta aiheutuneen kuulovamman, joka todennäköisesti on aiheutunut melulle altistumisesta työssä, työnantajan on tarkistettava 10, 12—15 §:ssä säädetyt toimenpiteet.

Työnantajan on edellä 1 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä tarkistaessaan otettava huomioon työterveyshuollon ammattihenkilön tai muun riittävän pätevyyden omaavan henkilön tai toimivaltaisen viranomaisen haitta- ja vaaratekijöiden poistamiseksi tai vähentämiseksi antamat ohjeet.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuihin ohjeisiin haitta- ja vaaratekijöiden poistamiseksi tai vähentämiseksi voidaan sisällyttää mahdollisuus siirtää työntekijä sellaisiin työtehtäviin, joissa ei ole lisäaltistumisen vaaraa.

18 §

Työntekijöille annettava opetus ja ohjaus

Työnantajan on annettava työntekijöille, jotka altistuvat työssään 4 §:n 1 momentissa säädetylle alempaa toiminta-arvoa vastaavalle tai sen ylittävälle melulle tarpeelliset tiedot 10 §:n tarkoittaman riskin arvioinnin tuloksista sekä opetusta ja ohjausta erityisesti:

1) haitta- ja vaaratekijöiden luonteesta;

2) olosuhteista, joissa melua esiintyy sekä melusta aiheutuvien vaarojen ja haittojen poistamisesta tai vähentämisestä mahdollisimman vähäisiksi;

3) melualtistuksen toiminta- ja raja-arvoista;

4) altistumisen arviointi- ja mittaustuloksista sekä niiden merkityksestä;

5) kuulonsuojainten oikeasta käytöstä;

6) melusta aiheutuvien vammojen ja oireiden tunnistamisesta ja ilmoittamisesta;

7) turvallisista työtavoista melualtistuksen vähentämiseksi;

8) työterveyshuollosta ja sen toiminnasta sekä säädetyistä terveystarkastuksista.

19 §

Yhteistoiminta

Työnantajan ja työntekijöiden yhteistoiminnasta ja tiedottamisesta säädetään erikseen.

20 §

Terveydentilan seuranta

Työntekijöiden terveydentilan seurannasta säädetään erikseen työterveyshuoltolainsäädännössä.

21 §

Poikkeukset

Työssä, jossa henkilökohtaisten kuulonsuojainten täysimääräinen ja asianmukainen käyttö työn erityisen luonteen vuoksi todennäköisesti aiheuttaisi suuremman terveys- ja turvallisuusvaaran kuin niiden käyttämättä jättäminen, voidaan soveltuvin osin poiketa siitä, mitä 13 §:n 1—3 momentissa ja 14 §:ssä on säädetty.

Poikkeuksen tarve ja laajuus arvioidaan ja perustellaan kirjallisesti tapauskohtaisesti riskin arvioinnin yhteydessä. Poikkeamisen perusteluiksi työnantajan tulee hankkia työterveyshuollon ammattihenkilön tai asiantuntijan toimenpide-ehdotus. Poiketa voidaan ainoastaan siinä laajuudessa kuin se on välttämätöntä. Työnantajan on säilytettävä riskin arvioinnin tulos niin kuin 9 §:ssä säädetään.

Työnantajan on poikkeustapauksessa huolehdittava melulle altistuvan työntekijän terveydentilan tehostetusta seurannasta.

Työnantajan on ilmoitettava poikkeuksesta asianomaiselle työsuojeluviranomaiselle sekä siitä ja sen perusteluista samoin kuin tehostetusta terveydentilan seurantatavasta kyseiselle työntekijälle ja asianomaiselle työsuojeluvaltuutetulle.

22 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2006.

Tällä asetuksella kumotaan työntekijäin suojelusta työssä esiintyvän melun aiheuttamilta vaaroilta ja haitoilta 22 päivänä joulukuuta 1993 annettu valtioneuvoston päätös 1404/1993.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, musiikki- ja viihdealalla asetusta sovelletaan kuitenkin 15 helmikuuta 2007 alkaen, mihin saakka kyseisellä alalla noudatetaan työntekijäin suojelusta työssä esiintyvän melun aiheuttamilta vaaroilta ja haitoilta annettua valtioneuvoston päätöstä 1404/1993.

Helsingissä 26 päivänä tammikuuta 2006

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Hallitussihteeri Tuula Andersin

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 86

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

lääkevaihdosta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2006

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti

lisätään lääkevaihdosta 3 päivänä maaliskuuta 2003 annettuun sosiaali- ja terveysministeriön asetukseen (210/2003) uusi 2 a § seuraavasti:

2 a §

Lääkevalmisteen myyntiluvan haltijan tulee liittää lääkelain 57 c § 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun selvitykseensä rekisteröidyn patenttiasiamiehen todistus, jossa on seuraavat tiedot:

1) lääkevalmisteen vaikuttavan aineen valmistusmenetelmää suojaavasta, Suomessa voimassa olevasta patentista, jota tarkoittava hakemus on tehty tai katsottava tehdyksi ennen vuotta 1995 ja jonka valmistusmenetelmän patentoitavuus on perustunut valmistettavan aineen uutuuteen, taikka tällaiseen patenttiin perustuvasta lisäsuojatodistuksesta;

2) vaikuttavan aineen nimestä ja päivämäärästä, johon asti 1 kohdassa tarkoitettu patentti tai lisäsuojatodistus on voimassa; sekä

3) lääkevalmisteen vaikuttavan aineen voimassa olevasta tuotepatentista tai siihen perustuvasta lisäsuojatodistuksesta vähintään viidessä Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2006

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2006

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Ylilääkäri Terhi Hermanson

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 84—86, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2006 EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA ISSN 1455-8904